

NOTKI O AUTORACH BIOGRAPHICAL NOTES

Monika Bednarczuk – literaturoznawczyni, od 2019 r. adiunkt na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu w Białymstoku, wcześniej w Instytucie Slawistyki Uniwersytetu w Bochum. Główne obszary badań: kultura w polu wpływów polityki (antysemityzm, konserwatyizm i nacjonalizm w literaturze), konstelacje genderowe, pisarstwo i aktywność kulturalno-polityczna kobiet oraz transfer kultury i nauki na przełomie XVIII i XIX w. Autorka monografii: *Obraz hiszpańskiej wojny domowej lat 1936–1939 w piśmiennictwie polskim* (2008) i *Kobiety w kręgu prawicy międzywojennej: idee, sylwetki, strategie pisarskie* (2012) oraz artykułów poświęconych kobietom pióra, relacjom polsko-niemieckim i polsko-żydowskim, a także polskiemu postrzeganiu Ukrainy, Bałkanów i Rosji. Współautorka książki *Znani, Nieznani, Nierozpoznani* (z Ewą Pogonowską, 2009) oraz syntezy *Die Ästhetik des nationalistischen Diskurses in Polen* (red. Ulrich Schmid, wyd. niem i pol., 2014). Zredagowała monografię *Kulturtransfer in der Provinz: Wilna als Ort deutscher Kultur und Wissenschaft (1803–1832)* (2020).

Jolanta Doschek – od 1986 r. mieszka w Wiedniu; w 1993 r. została zatrudniona w Instytucie Slawistyki Uniwersytetu Wiedeńskiego, gdzie w 1997 r. otrzymała stopień doktora i gdzie pracuje po dzień dzisiejszy. W pracach badawczych zajmuje się głównie literaturą staropolską, i to najwcześniejszym jej okresem. W kręgu jej zainteresowań znajdują się również problemy literatury polskiej XIX i XX w. oraz zagadnienia komparatystyczne. Jest autorką książki *Prastowiańskie źródła nowszej poezji polskiej (od romantyzmu do współczesności)* (2000). Prowadzone przez nią, obok pracy naukowej, zajęcia dydaktyczne poruszają zagadnienia z zakresu teorii oraz historii literatury i obejmują zamiennie okres zarówno staropolski, jak i nowszy literatury polskiej.

Jan JeniŃta – doktor nauk humanistycznych, wykładowca Uniwersytetu Pałackiego w Ołomuńcu (Katedra Slawistyki). Absolwent polonistyki i ukrainistyki na tymże uniwersytecie. W pracach badawczych koncentruje się na zagadnieniach teorii

i praktyki przekładu, polskiej literaturze współczesnej w ujęciu porównawczym, ze szczególnym uwzględnieniem szeroko pojętych polsko-czeskich związków kulturowych, m.in. w dziedzinie sztuk wizualnych, zwłaszcza z zakresu dizajnu. Jest tłumaczem literatury polskiej na czeski, m.in. tekstów Michała Witkowskiego, Sylwii Chutnik, Jacka Dehnela, Łukasza Dębskiego, Filipa Springera, Piotra Macierzyńskiego.

Marcin Klag – projektant, absolwent Wydziału Form Przemysłowych krakowskiej ASP. Kieruje Katedrą Komunikacji Wizualnej w Instytucie Grafiki i Wzornictwa w Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie. Współpracuje również z Wyższą Szkołą Europejską im. Tischnera i Uniwersytetem Ekonomicznym w Krakowie. Specjalizuje się w projektowaniu komunikacji wizualnej, także w opracowywaniu książek i czasopism. W kręgu jego zainteresowań naukowych istotne miejsce zajmują książka i jej relacja z mediami elektronicznymi, a także zagadnienia kryzysu funkcjonalizmu w designie. W swojej działalności projektowej kooperuje z wieloma instytucjami o różnym profilu. Przez kilkanaście zawodowo związany z Małopolskim Instytutem Kultury, gdzie, oprócz projektowania, skupiał się na problematyce dziedzictwa kulturowego w edukacji. Przez kilka lat był członkiem redakcji kwartalnika „Autoportret – pismo o dobrej przestrzeni”, w którym odpowiadał m.in. za szatę graficzną, oraz miesięcznika „Bikeboard – magazyn rowerowy”. Jest redaktorem graficznym pisma „Witkacy! – czyste dusze w niemytej formie”.

Joanna Matyjaszczyk – asystentka w Instytucie Anglistyki Uniwersytetu Łódzkiego. Jej praca doktorska poświęcona była angielskim i szkockim balladom ludowym. Jej zainteresowania badawcze to średniowieczna poezja religijna i średniowieczny dramat religijny, a także średniowieczna i wczesnonowożytna literatura popularna.

Arkadiusz Morawiec – prof. dr hab., literaturoznawca i krytyk literacki, zatrudniony w Uniwersytecie Łódzkim w Zakładzie Literatury Polskiej XX i XXI w. Zajmuje się historią literatury polskiej, w szczególności pisarstwem obrazującym totalitaryzm i ludobójstwo, w tym literaturą obozową i literaturą Holocaustu, oraz pisarstwem jako formą pamięci. Autor książek: *Poetyka opowiadań Gustawa Herlinga-Grudzińskiego. Autentyzm – dyskursywność – paraboliczność* (2000), *Seweryna Szmaglewska (1916–1992). Bibliografia* (2007), *Literatura w lagrze, lager w literaturze. Fakt – temat – metafora* (2009), *Polityczne, prywatne, metafizyczne. Szkice o literaturze polskiej ostatnich dziesięcioleci* (2014), *Zofia Romanowiczowa. Pisarka nie tylko emigracyjna* (2016), *Literatura polska wobec ludobójstwa. Rekonans* (2018).

Klaudia Muca – doktorantka w Katedrze Antropologii Literatury i Badań Kulturowych Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego; zainteresowania badawcze: studia o niepełnosprawności, literatura najnowsza, krytyka i teoria literatury. Jest redaktorką monograficznego numeru „Fragile” o niepełnosprawności (2017) oraz autorką książki *Poiesis doświadczenia, poiesis tożsamości. Narroccje o afazji* (2019).

Katarzyna Ojrzyńska – adiunktka w Instytucie Anglistyki Uniwersytetu Łódzkiego. Jej zainteresowania badawcze skupiają się przede wszystkim na kulturowych studiach o niepełnosprawności, studiach performatywnych i studiach irlandzkich. Współpracuje z Centrum Sztuki Włączającej: Downtown. Jest autorką książki *„Dancing as if language no longer existed”: Dance in Contemporary Irish Drama* (2015) i współredaktorką (wraz z Maciejem Wiczorkiem) tomu *Disability and Dissensus: Strategies of Disability Representation and Inclusion in Contemporary Culture* (2020). Przetłumaczyła na język polski kilka kanonicznych tekstów z dziedziny studiów o niepełnosprawności, w tym książkę Rosemarie Garland-Thomson, która ukazała się w Polsce pod tytułem *Gapienie się, czyli o tym, jak patrzymy i jak pokazujemy siebie innym* (2020).

Kasper Pfeifer – doktorant w Instytucie Literaturoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego. Kierownik projektu NCN Preludium „Estetyka jako polityka. Twórczość Brunona Jasińskiego”. Jego zainteresowania naukowe obejmują również: literaturę towarzyszącą protestom i rewolucjom XIX i XX w., historię ludową oraz filozofię Jacquesa Rancière’a. Publikował w: „Zagadnieniach Rodzajów Literackich”, „Wielogłosie”, „Praktyce Teoretycznej” i „Tekstach Drugich”. Jest autorem zbioru poezji pt. *adblock*.

Emiliano Ranocchi – absolwent gimnazjum klasycznego we Włoszech. Studiował slawistykę i germanistykę w Urbino. Odbił studia doktoranckie w Rzymie na Uniwersytecie La Sapienza. Obecnie wykłada literaturę i kulturę polską oraz litewską w Instytucie Języków i Kultur Europy Środkowo-Wschodniej w Udine. Interesuje się głównie kulturą europejską w XVIII w. Przez pewien czas był pracownikiem etatowym Małopolskiego Instytutu Kultury (MIK) w Krakowie, gdzie opiekował się zbiorami Czytelni Liberatury. Od 2003 r. związany z kwartalnikiem „Autoportret” (www.autoportret.pl), wydawanym przez MIK, najpierw jako sekretarz redakcji, obecnie jako zastępca redaktora naczelnego. Zajmuje się też tłumaczeniem m.in. z języka polskiego i litewskiego (eseistyka, teksty naukowe z szeroko pojętej humanistyki).

Adam Regiewicz – prof. zw. dr hab. nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, filolog i filmoznawca. Dyrektor Instytutu Literaturoznawstwa Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego im. Jana Długosza w Częstochowie. Zajmuje się badaniem zjawisk na pograniczu literaturoznawstwa i komparatystyki kulturowej, m.in. transkulturowym badaniem średniowieczności, antropologią i kulturą współczesną badanymi w perspektywie chrześcijaństwa jako paradygmatu kulturowego Europy i jego kryzysu w dobie sekularyzmu, literaturą popularną, audiowizualnością oraz muzycznością literatury. Zainicjował serie: *Audiowizualne Aspekty Kultury w Ponowoczesności*, *Od-głosy Kultury*, *Głośnie Pióra*. Ostatnio opublikował: *Szkice o pożytkach z retoryczności teorii literatury i o niepokojach z nią związanych* (2018); *Średniowieczność w literaturze i kulturze popularnej* (2019); *Głośnie pióra. Obecność muzyki popularnej w polskiej literaturze najnowszej* (2020).

Beata Śniecikowska – polonistka i historyczka sztuki, profesor w Pracowni Poetyki Historycznej Instytutu Badań Literackich PAN. Zajmuje się badaniem relacji transkulturowych i intersemiotycznych – najchętniej na gruncie szeroko rozumianego modernizmu. Szczególnie zainteresowana problematyką audialności i wizualności poezji. Tropi także związki literatury i sztuki europejskiej z kulturami Dalekiego Wschodu. Autorka monografii: *Haiku po polsku. Genealogia w perspektywie transkulturowej* (2016), „Nuż w uhu”? *Koncepcje dźwięku w poezji polskiego futuryzmu* (2008, wyd. 2. 2017) oraz *Słowo – obraz – dźwięk. Literatura i sztuki wizualne w koncepcjach polskiej awangardy 1918–1939* (2005).

Michał Traczyk – literaturoznawca, absolwent filologii polskiej na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W latach 2003–2007 współtworzył Pracownię Literatury i Sztuk Popularnych w Instytucie Filologii Polskiej UAM. W latach 2009–2014 pracował jako adiunkt na Wydziale Sztuki Użytkowej w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa, wykładając na kierunku kulturoznawstwo. W 2014 r. współtworzył Fundację Instytut Kultury Popularnej, z którą jest związany do dziś. Od lipca 2018 r. kieruje Pracownią Komiksu w Bibliotece Uniwersyteckiej w Poznaniu. Od 2010 r. zastępca redaktora naczelnego, a od 2019 r. redaktor naczelny „Zeszytów Komiksowych”. W swoim dorobku ma książki: *Poezja w piosence. Od Tuwima do Świetlickiego* (2009) oraz *Komiks na świecie i w Polsce* (2016). Współredagował publikacje: *Agnieszka Osiecka o kobietach, mężczyznach i świecie* (razem z Piotrem Derlatką i Anną Lambryczak, 2003), *W teatrze piosenki* (razem z Izoldą Kiec, 2005), *Zostały jeszcze pieśni... Jacek Kaczmarski wobec tradycji* (razem z Krzysztofem Gajdą, 2010), *Komiks i jego konteksty* (razem z Izoldą Kiec, 2014), *Komiks. Wokół warstwy wizualnej* (razem z Justyną Czają, 2016).

Monika Woźniak – ukończyła polonistykę na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i italianistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim. Przez wiele lat związana z UJ, obecnie jest profesorem języka i literatury polskiej w Instytucie Studiów Europejskich i Międzykulturowych na Uniwersytecie La Sapienza w Rzymie. Interesuje się teorią i praktyką przekładu literackiego i audiowizualnego, a także literaturą dziecięcą i polsko-włoskimi związkami literackimi. W swoim dorobku ma ponad sto publikacji w czasopismach i tomach zbiorowych. Jest m.in. współautorką monografii *Przekłady w systemie małych literatur. O włosko-polskich i polsko-włoskich tłumaczeniach dla dzieci i młodzieży* (2014), monografii *Historia na ekranie. Gatunek filmowy a przekład audiowizualny* (2017) oraz tomu *120 lat recepcji „Quo vadis” Henryka Sienkiewicza we Włoszech* (2020). Zajmuje się także działalnością przekładową; na język polski tłumaczyła m.in. utwory Alberta Moravii, Oriany Fallaci, Umberta Eco i Andrea Camilleriego, a na język włoski wiersze Jana Brzechwy i Juliana Tuwima. W 2005 r. opracowała antologię trzynastowiecznej poezji włoskiej *Przed Petranką*, wznowioną w roku 2015.

Marzena Woźniak-Łabieniec – dr hab., prof. UŁ w Zakładzie Literatury Polskiej XX i XXI w. Uniwersytetu Łódzkiego. Zajmuje się przede wszystkim problematyką związaną z cenzurą PRL i wpływem systemowej kontroli publikacji na życie literackie, a także liryką dwudziestowieczną i najnowszą, zwłaszcza pod kątem jej związków z tradycją. Autorka m.in. książek: *Obecny nieobecny. Krajowa recepcja Czesława Miłosza w krytyce literackiej lat pięćdziesiątych w świetle dokumentów cenzury* (2012), *Klasyk i metafizyka. O twórczości Jarostawa Marka Rymkiewicza* (2002) oraz kilkudziesięciu artykułów o literaturze XX i XXI w. Przewodniczy Komisji Badań Genetycznych i Dokumentacyjnych nad Literaturą przy Łódzkim Oddziale PAN.